Nagovor Jože Leskovec, Cesarski vrh 11. 7. 2020

Spoštovani svojci umrlih v vojni za Slovenijo, dame in gospodje, ki ste se danes zbrali na tem kraju spomina, na umrla vojaka TO Antona Žakelj in Miroslava Moljk.

Dovolite mi, da najprej pozdravim današnjega visokega gosta; podpredsednika vlade in obrambnega ministra g. mag. Mateja Tonina. Veseli smo, da ste se odzvali našemu povabilu.

Med nami pozdravljam župana občine Logatec g. Beta Menard.

Župana občine Vrhnike g. Danijela Cukjatija

Predsednika Združenja vojnih invalidov in svojcev umrlih g. Drago Koprčina

Gospoda župnika župnije Rovte Janeza Petriča

Lepo pozdravljeni.

Letos mineva 29 let od tragičnega dogodka in že sedmo leto zapored smo se zbrali na tem prav posebnem kraju.

Zaradi znanih razmer v povezavi z virusom Covid 19 je naše srečanje malo okrnjeno, a zato nič manj pomembno.

Prav poseben kraj naše domovine je tukaj.

Nekaj metov stran so še vidni ostanki poznorimskega obrambnega sistema. Stojimo nekaj sto metrov stran od jam v katerih še vedno ležijo žrtve revolucije. Malo nad nami stoji križ, kjer je bilo pred 29 leti izkopanih 12 mož in fantov pobitih junija 1945. Njihove kosti pa so na sodni medicini v Ljubljani morale čakati do prejšnjega petka, ko smo jih položili v posvečeno zemljo na dolnje logaškem pokopališču.

Pred 29 leti v vojni za našo domovino, je TO z pomočjo cestne barikade tukaj spodaj na cesti zaustavila tankovsko kolono, ki je iz Vrhnike prodirala proti Logatcu. Danes bom ponovno spomnil na besed šoferja Marjana, ki je imel svoj kamion v barikadi. Takole mi je rekel: »Veš Jože takrat sem resno razmišljal v katero stran se bo vojna zapeljala. Ali sem na pravi strani, ali se bodo moje kosti pridružile mojim stricem in staremu očetu nekje v rudniških jaških ali kraških breznih.« Ni bil edini , ki je tako razmišljal. Večina nas je dobro vedela za čase po drugi vojni.

Vemo kdo je zmagal in vemo, da nihče od zajetih pripadnikov JLA ni končal v kraških breznih. Nisem pa prepričan, da bi vam danes govoril, če bi se vojna sreča obrnila drugače. Dogajanje kasneje v Srebrenici moje domneve samo potrjuje.

Danes ko vem, da sem bil na pravi strani pa ne morem razumeti, da Slovensko vojsko, ki je naša naslednica zmerjajo z izdajalci. In to tisti, ki se imajo za naslednike naših velikanov kulture. Žalostno kam drsi ta družba.

Hvala še enkrat vsem, ki ste se danes tukaj zbrali in počastili spomin na umrla vojaka Antona in Miroslava. Vabljeni tudi naslednje leto.

Bog živi Slovenijo

Jože Leskovec